

Drents uitvoeringskader toegang en toeleiding Jeugd 2015 – 2016

De samenwerkende gemeenten in Drenthe:

Aa en Hunze, Assen, Borger Odoorn, Coevorden, De Wolden, Emmen, Hoogeveen, Meppel, Midden Drenthe, Noordenveld, Tynaarlo, Westerveld.

Inleiding

Gemeenten richten in 2014 het lokale veld in voor de uitvoering van de nieuwe en bestaande taken op basis van de Jeugdwet. Afhankelijk van beleidskeuzes kiezen gemeenten voor onder andere integrale sociale gebiedsteams, wijkteams, jeugdteams of cijg-teams, die de toegang tot de sociale dienstverlening, waaronder de jeugdhulp, gaan uitvoeren.

Gemeenten hanteren daarbij de in de colleges vastgestelde visie ‘als jeugd en toekomst tellen’ die uitgaat van een beweging naar voren en de focus op nabij zijn en aansluiten met positief jeugdbeleid.

Als basis en fundament voor de lokale inrichting en uitvoering van de toegang door de individuele gemeenten is in gezamenlijkheid deze uitwerking van het zogenaamde ‘erbij haal model’ voor jeugdhulp gemaakt. Alle 12 gemeenten hanteren de gezamenlijk geformuleerde afspraken uit dit uitvoeringskader om zo te voorzien in uitvoerbaarheid, efficiëntie en de gezamenlijke solidariteit waar gemeenten zich aan verbonden hebben middels het Regionaal Transitie Arrangement jeugdhulp regio Drenthe van oktober 2013 en het Transformatieplan van juni 2014.

In de komende 2 jaar wordt, binnen dit uitvoeringskader, ruimte geboden voor de lokale inkleuring en inpassing binnen het brede sociaal domein waar de inrichting en de uitvoering van toegang en toeleiding verder vorm en inhoud wordt gegeven.

De notitie is vastgesteld door het ABO Jeugd. Doelstelling van deze notitie is advies te geven aan het ABO Jeugd over de (regionale) afspraken die vastgesteld dienen te worden om vervolgens:

- De 12 colleges te verzoeken deze (regionale) afspraken te verwerken in en bij de lokale collegevoorstellen omtrent toegang en toeleiding via onder andere wijk- en CJG teams.
- De penvoerende gemeenten voor inkoop en financiën te verzoeken deze afspraken op te nemen in het contracteren van de jeugdhulp voor de interventieniveaus van 4 tot en met 8 en in de eigen uitvoering.

Het gaat om afspraken m.b.t.:

- I. Beleidskaders toegang en toeleiding
- II. De professional aan zet
- III. Het administratief proces
- IV. Woonplaatsbeginsel
- V. Beschikbare vereiste kennis en deskundigheid
- VI. Wie mogen besluiten tot een verwijzing
- VII. Aanspreekpunt voor gezin
- VIII. Het indienen van een verzoek tot onderzoek bij de Raad voor de Kinderbescherming
- IX. Bereikbaarheid bij spoed
- X. Verordening en beleidsregels

I. Beleidskaders toegang en toeleiding

Het uitvoeringskader is binnen het raamwerk van reeds vastgestelde beleidskaders (zie Inleiding) uitgewerkt.

II. De professional aan zet

In het besluit Jeugdwet wordt gemeenten opgelegd de juiste deskundigheid te regelen ten aanzien van de toegang en de toeleiding. Een deel van deze deskundigheid wordt lokaal ingericht in samenhang en verbonden met de professionals in het sociaal domein. Een deel van deze professionals¹ heeft een specifieke rol in de toegang en de toeleiding. De lokaal geregelde deskundigheid bestaat onder andere uit het direct voor professionals in het sociaal domein beschikbaar hebben van een gedragswetenschapper/orthopedagoog en expertise op het terrein van drang en dwang. Daarnaast is lokaal zo nodig procesregie beschikbaar.

Gemeenten houden bij de lokale inrichting van toegang en toeleiding rekening met de norm van verantwoorde werktoedeling². In de algemene maatregel van bestuur (concept besluit Jeugdwet) is deze norm opgenomen. Voor gemeenten betekent dit dat gemeenten, als opdrachtgever aan jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen voor JB&JR (werkgevers), met hen afsprekt dat zij hieraan voldoen. Daarnaast is de gemeente ook vaak (deels) uitvoerder (dus werkgever) en dient de gemeente ook zelf aan de norm van verantwoorde werktoedeling te voldoen. Zo vallen de medewerkers van gemeenten die uitvoering gaan geven aan de toeleiding naar jeugdhulp of die zelf jeugdhulp bieden onder deze norm³.

Wanneer de professionals in het sociaal domein, samen met de daar beschikbare lokale deskundigheid, het nodig achten kunnen zij aanvullend deskundigheid 'nabij halen'. In deze schakelfunctie wordt voorzien door de jeugdhulpaanbieders, jeugdarts, het AMHK, de Gecertificeerde instelling en de adviesfunctie van de Raad voor de Kinderbescherming. De vorm waarin, bijvoorbeeld een consult tot aan bijvoorbeeld een multidisciplinaire overlegtafel, is afhankelijk wat nodig is. Hoofdstuk V gaat hier nader op in.

Gemeenten in Drenthe verwachten dat professionals 'evidence based / practice based' werken. Uit onderzoek is gebleken dat de vier hieronder opgenomen factoren werkzame bestanddelen zijn bij het nemen van besluiten tot het inzetten van passende hulp:

1. de vraag van de cliënt (of, bij situaties van dwang en drang: de zorgen van de melder). Van belang is dit altijd in dialoog met de cliënt verder te verkennen
2. de aard en de zwaarte van het risico of het probleem van de jeugdige, de opvoeders, binnen de context van de situatie, en altijd gewogen op veiligheid en gezonde ontwikkeling. Dit wordt goed ingeschat, met behulp van bewezen effectieve instrumenten, bijvoorbeeld de LIRIK voor het inschatten van (on)veiligheid.
3. De koppeling van de vraag, het risico of probleem aan wat jeugdige of gezinssysteem zelf kunnen oplossen, eventueel met hulp van begeleiding, binnen het kader van veiligheid en gezonde ontwikkeling.
4. Ten vierde de relatie van de vraag, het risico of probleem met het geëigende aanbod. Die koppeling gebeurt zoveel mogelijk op basis van kennis over wat werkt.

¹ zie bijvoorbeeld "professionalisering in het jeugddomein – oriëntatie voor gemeenten" Andersson Elffers Fellix.10-04-2014

² Norm van verantwoorde werktoedeling waar werkgevers aan moeten voldoen:

- pas toe: deel het werk toe aan een geregistreerde professional (in het kwaliteitsregister jeugd of in het BIG register)
- of leg uit: deel het werk toe aan een niet-geregistreerde professional als je kan uitleggen dat dit niet afdoet aan de kwaliteit of zelfs noodzakelijk is voor de kwaliteit.

³ zie ook voetnoot 1

De weging van deze vier factoren maakt de besluitvorming, over welke stappen te nemen binnen het systeem van toeleiding, tot een professionele aangelegenheid.

Afgesproken is dat bij de lokale uitwerking uitgegaan wordt van effectieve besluitvorming die daarom dient te voldoen aan de eisen:

- In dialoog met ouders en jeugdige
- Als cyclisch proces, als onderdeel van de hulp
- Doelgericht en gestructureerd
- Op basis van een integrale blik

III. Het administratief proces

De inzet van jeugdhulp en maatregelen vraagt werkprocessen en werkafspraken. De Drentse gemeenten willen hierin de regel- en administratiedruk zoveel mogelijk beperken.

Afgesproken is het volgende administratieve proces en voorwaarden te hanteren:

1. Er is een zorgvuldig administratief proces, waardoor;
 - zorgaanbieders weten wanneer zij rechtmatig zorg verlenen,
 - het bedrijfsbureau weet welke factuur verstuurd moet worden
 - per gemeente bekend is wat het gebruik van jeugdhulp is per interventieniveau. Zodat niveau 4 en 5 via het profijtbeginsel worden afgerekend met individuele gemeenten en de omvang van niveau 6, 7 en 8 bekend is.
2. Hiervoor wordt afgesproken de volgende registratie te hanteren voor een ieder die een verwijzing doet voor de inzet van jeugdhulp voor het interventieniveau 4 tot en met 8:
 - De verwijzer⁴ vult het 'verwijsformulier' in en hanteert daarbij de registratievoorschriften.
 - De zorgaanbieder⁵ vult op het 'verwijsformulier' de ingezette jeugdhulp in en hanteert daarbij de registratievoorschriften (zie bijlage)
 - Het 'verwijsformulier'⁶ is door de 12 gemeenten gezamenlijk vastgesteld
 - Het ingevulde 'verwijsformulier' is de verwijzing.
3. Voor het interventieniveau 4 kan de zorgaanbieder op basis van het 'verwijsformulier' de jeugdhulp starten.
4. Voor het interventieniveau 5 tot en met 8 kan naast het 'verwijsformulier' soms ook, afhankelijk van de verwijzer, een beschikking⁷ van de gemeente noodzakelijk zijn.
5. Elke zorgaanbieder accepteert de verwijzing middels het 'verwijsformulier' mits compleet en zorgt vervolgens voor passende hulp.
6. Na afronding van de jeugdhulp verstuurt de zorgaanbieder het 'verwijsformulier' en indien van toepassing de beschikking naar het bedrijfsbureau. Dit is de basis voor declaratie en facturering.
7. Zorgaanbieders leveren op basis van het 'verwijsformulier' jeugdhulp binnen de daarin opgenomen maximaal bepaalde interventieniveau. Wanneer de situatie verslechterd en er jeugdhulp nodig is boven dat interventieniveau neemt de zorgaanbieder stappen voor een bijgestelde verwijzing. Dit geldt ook wanneer een verwijzer een verkeerde inschatting heeft gemaakt en er jeugdhulp boven het

⁴ Zie bijlage wie en vanuit welke context verwijzers kunnen zijn

⁵ Alle zorgaanbieders voor de interventieniveaus 4 tot en met 8 waarmee de Drentse gemeenten contractafspraken gemaakt hebben.

⁶ In bijlage is een eerste nog niet nader uitgewerkte versie opgenomen.

⁷ Uitzondering geldt voor de verwijzingen van huisarts, jeugdarts en medisch specialisten, hierbij wordt naast de verwijzing via het 'verwijsformulier' geen beschikking gemaakt. Tevens geldt de uitzondering voor de vormen van toegang die bij wet zijn geregeld en daarom ook geen onderdeel zijn van de verordening: de (kinder)rechter, gecertificeerde instelling, het openbaar ministerie, de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële inrichting, het amhk.

maximum opgenomen interventieniveau nodig is. Gemeenten voorzien hiervoor in de beleidsregels voor een verkorte route.

IV. Het woonplaatsbeginsel

Op basis van het woonplaatsbeginsel wordt bepaald onder wiens verantwoordelijkheid het kind, welke jeugdhulp nodig heeft, valt. In deze context bedoelen we: onder welke gemeente. De verantwoordelijke gemeente is de gemeente waar de ouder met gezag woont. Als een kind hulp nodig heeft moet daarom gekeken worden waar het gezag ligt. Daarna wordt vastgesteld wat het adres is. Zo wordt duidelijk welke gemeente verantwoordelijk is voor de desbetreffende inzet van jeugdhulp. Meestal is dat direct duidelijk, maar soms ligt het ingewikkelder. Daarvoor is landelijk een stappenplan en factsheet ontwikkeld.

Bij een verhuizing, een wijziging in gezag of als het kind meerderjarig wordt, verandert de situatie. Voor de nieuwe situatie wordt opnieuw de verantwoordelijke gemeente bepaald.

De volgende afspraak ten aanzien van het woonplaatsbeginsel is gemaakt:

- In Drenthe wordt afwijkend aan de landelijke lijn bij een verhuizing binnen de jeugdregio Drenthe tijdens de al gestarte jeugdhulp of maatregel de woonplaats niet opnieuw bepaald. Bij de start of verlenging van jeugdhulp of maatregel volgt wel een nieuwe bepaling van het woonplaatsbeginsel.

Aanleiding voor de 12 Drentse gemeenten is het beperken van administratieve lasten vanuit de wetenschap en ervaringsgegevens dat dergelijke verhuizingen beperkt van omvang zijn en de risico's daarmee beheersbaar zijn.

V. De vereiste beschikbare kennis en deskundigheid (artikel 2.1 concept besluit Jeugdwet)

De Jeugdwet geeft in artikel 2.11 aan dat nadere regels gesteld worden over de beschikbare deskundigheid voor de toeleiding, advisering en bepaling van de aangewezen voorziening. Via een algemene maatregel van bestuur (AmvB) is de kennis en deskundigheid die in elke gemeente beschikbaar dient te zijn nader omschreven, zie tabel 1 hieronder.

De deskundigheid kan ingezet worden voor ouders en jeugdige, waarbij het soms voldoende is om deskundig advies te verstrekken aan degenen die beroepsmatig met jeugdigen werken en vragen en problemen hebben met betrekking tot opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen. (Jeugdwet artikel 2.6 lid 1 sub c)

Tabel 1

Kennis en deskundigheid beschikbaar binnen de gemeentelijke toegang over:

- a. Opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen
- b. Opvoedingssituatie waardoor jeugdigen mogelijk in hun ontwikkeling kunnen worden bedreigd.
- c. Taal- en leerproblemen (dyslexie)
- d. Somatische aandoeningen
- e. Lichamelijke of verstandelijke beperkingen
- f. Kindermishandeling en huiselijk geweld

De volgende afspraken worden gehanteerd:

1. In het algemeen geldt de afspraak dat de kennis en deskundigheid⁸ ingebracht wordt via een consult⁹ en/of het een of meerdere keren aanschuiven bij een overlegtafel.
2. Zodra diagnostiek (kort of langer durend) nodig is, volgt een verwijzing, immers – op niveau 4 tot en met 8 kan inzet ook kortdurend zijn en beperkt worden tot handelingsgerichte diagnostiek en kan daarna bijvoorbeeld de passende hulp georganiseerd op niveau 2 of 3 voldoen.
3. Per onderdeel van de tabel wordt het volgende gehanteerd:
 - Ad a en e. Voor de vereiste deskundigheid voor het onderdeel a en e in de tabel 1, zijn alle zorgaanbieders uit alle domeinen, waar de Drentse gemeenten contractafspraken hebben gemaakt, beschikbaar.
 - Ad b. Voor het onderdeel b in tabel 1 zijn het AMHK en Raad voor de Kinderbescherming in te zetten. Tevens is het mogelijk om een gezinsvoogd van een gecertificeerde instelling, ook zonder dat er al een kinderschermingsmaatregel is, de deskundigheid in te laten brengen.
 - Ad c. Voor dit onderdeel is het collectief dyslexie zorgaanbieders beschikbaar.
 - Ad d en e. In deze deskundigheid wordt voorzien via de jeugdarts. Via de jeugdarts kan aanvullend de huisarts of een medisch specialist deskundigheid inbrengen.
 - Ad f. Vanuit het AMHK kan de vereiste deskundigheid ingezet worden.
4. Inzet van zorgaanbieders na een verwijzing of beschikking is onderdeel van het organiseren en uitvoeren van passende hulp en daarmee onderdeel van het tarief/trajecttarief. Bij het organiseren en uitvoeren hiervan kan het aanschuiven bij de overlegtafel onderdeel zijn.
5. Oplossen van obstructies in het traject van de hulpverlening worden opgepakt vanuit de gemeenten. Elke gemeente biedt lokaal zorgcoördinatie en procesregie. Deze deskundigheid biedt elke gemeente ook nu al en kan op elk moment (vooraf, tijdens en bij afronding) binnen het hulpverleningstraject ingezet worden.
6. Wanneer ouders vrijwillig meewerken aan een verzoek bij een kinderrechter om een kind gesloten te plaatsen zijn specifieke vormvereisten noodzakelijk. Onder meer de inzet van een niet bij ouders en jeugdige betrokken gedragswetenschapper. In principe organiseren gemeenten deze deskundigheid lokaal en zetten zij deze desgevraagd voor een andere gemeente in.

VI. Wie er mogen besluiten tot een verwijzing

Er zijn drie groepen te onderscheiden, oorsprong hiervoor ligt in de Jeugdwet. Per groep wordt nadere afspraken geadviseerd.

Groep 1 (artikel 2.6 lid 1 sub g Jeugdwet)

Eigenstandig besluit tot verwijzing en na afstemming met gemeenten leveringsplicht gemeente (weliswaar in principe¹⁰ alleen bij die zorgaanbieders met wie gemeente contract heeft).

- Rechter; kinderrechter maar ook andere rechters (denk aan scheiding)

⁸ Voor de inbreng van de kennis en deskundigheid wordt voor zorgaanbieders en de gecertificeerde instellingen een percentage afgesproken, voor het AMHK, de Raad voor de Kinderbescherming en de Jeugdarts maakt deze inzet van deskundigheid onderdeel uit van de afspraken die tussen hen en gemeenten gemaakt zijn.

⁹ Een consult bestaat uit een kort gesprek die verschillende vormen kan hebben, face tot face, telefoon, skype of een schriftelijke vraag waarop een antwoord volgt. Hiervoor is het niet noodzakelijk dat naam van ouders of jeugdige bekend is. Wanneer een consult niet anoniem is dan worden de privacy afspraken nagekomen.

¹⁰ Gemeenten in Drenthe hebben voorzien in de inzet van zeer specialistische zorg via maatwerk wanneer deze, redelijkerwijs, noodzakelijk geacht wordt.

- Gecertificeerde instelling; de jeugdbeschermer (gezinsvoogd en voogd) en de jeugdreclasseerder.
- Huisarts, jeugdarts, medisch specialist
- Justitiële Jeugdinrichting; directeur en selectiefunctionaris

Voor groep 1 worden de volgende afspraken gehanteerd:

- Met deze verwijzers af te spreken om hun besluit tot verwijzen vast te leggen in het 'verwijsformulier' en hierbij de registratievoorschriften te hanteren. Op deze wijze wordt met dit uitvoeringskader tevens de afstemming met gemeenten geregeld. Van deze verwijzers wordt verwacht dat zij zelf zorgdragen voor het hanteren van zorgvuldigheidseisen bij het nemen van besluiten rond de veiligheid van kinderen.

Groep 2

Noodzaak onderkennen en verwijzing voorstellen, maar geen leveringsplicht voor gemeenten.

- AMHK (artikel 2.2 lid 2 sub b, artikel 11.2)
- Samenwerkingsverband onderwijs

Voor groep 2 wordt geadviseerd om de volgende afspraken te maken:

- Het AMHK vult het 'verwijsformulier' in en vraagt via het sociaal/jeugd/cjg team een beschikking aan.
- Voor de samenwerkingsverbanden onderwijs geldt hetzelfde ten aanzien van de inzet van dyslexiezorg.
- Daarnaast heeft het onderwijs en daarmee ook de samenwerkingsverbanden via sociaal/jeugd/cjg team ingang bij de gemeente, hier wordt onder groep 3 op ingegaan.

Groep 3

Gemeenten zelf

- denk hierbij aan werkers binnen een sociaal/jeugd/cjg team.

Voor deze derde en laatste groep wordt geadviseerd om de volgende afspraken te maken:

- Op niveau 3 zijn er door de gemeente professionals (met POD3 certificering) aangewezen die mogen besluiten om jeugdhulp niveau 4 in te zetten. Deze professional beslist op basis van een brede integrale analyse en vult het 'verwijsformulier' in.
- Wanneer de aangewezen professional op niveau 3 (met POD3 certificering) op basis van een brede integrale analyse oordeelt dat er mogelijk een ander interventie niveau hoger dan 4 noodzakelijk is, organiseert deze de inzet van deskundigheid¹¹ zoals beschreven in een hoofdstuk V. Pas daarna wordt het 'verwijsformulier' ingevuld.
- Het betrekken van tenminste een gedragswetenschapper (lokaal beschikbaar) is daarnaast verplicht, wanneer de professional de volgende besluiten overweegt die betrekking hebben op de veiligheid van een kind.
 - Wel/niet actie ondernemen naar aanleiding van een signaal over een bedreiging van de veiligheid van een derde over een kind of van een signaal van het kind zelf,
 - Wel / niet inzetten van professionele interventie(s) om de bedreiging van de veiligheid van het kind op te heffen
 - Wel / niet een maatregel van kindbescherming te verzoeken om de bedreiging af te wenden c.q. de noodzakelijke hulp te kunnen bieden

¹¹ Zoals eerder is aangegeven kan deze deskundigheid bestaan uit een consult of het organiseren of aanschuiven bij een overlegtafel.

- Wel/niet een (machtiging) uithuisplaatsing aan te vragen
 - Wel / niet een uithuisgeplaatst kind terug naar huis te laten gaan
 - Wel /niet de bemoeienis met kind en gezin te beëindigen.
- Dergelijke besluiten legt de professional altijd schriftelijk¹² vast.

VII. Het aanspreekpunt voor een gezin (1gezin,1plan,1aanspreekpunt)

Ouders en jeugdige zijn zelfverantwoordelijk en worden daarop aangesproken. De ouder of jeugdige heeft de regie, dat betekent dat zij eerst verantwoordelijke zijn en het eigen proces coördineren. Ouder of jeugdige heeft altijd een aanspreekpunt vanuit het interventieniveau 3 die ook bij het inzetten van meer of gedwongen jeugdhulp met een maatregel beschikbaar blijft voor ouder of jeugdige. Alleen wanneer de situatie daartoe aanleiding geeft kan besloten worden tot een beargumenteerd afwijken hiervan.

Bij de inzet van ondersteuning en hulp wordt gebruik gemaakt van een plan¹³. Hierbij wordt uitgegaan van 1 gezin, 1 plan, 1 aanspreekpunt. Het plan is eigendom van ouders of jeugdige en niet vrijblijvend voor betrokkenen. Het perspectief, zijnde het resultaat van de ingezette hulp en de eigen mogelijkheden van ouders en jeugdige, maakt onderdeel uit van het plan.

VIII. Het indienen van ‘een verzoek tot onderzoek’ bij de raad voor de kinderbescherming (VTO) (Jeugdwet artikel 2.4.)

Afspraken hierover zijn opgenomen in het samenwerkingsprotocol tussen Raad voor de Kinderbescherming en de gemeenten in Drenthe. In dit protocol zijn onder andere afspraken opgenomen over de inzet van het adviesteam vanuit de Raad voor de Kinderbescherming op het moment dat jeugdhulp in een gedwongen kader wordt overwogen maar (nog) niet leidt tot het indienen van een ‘verzoek tot onderzoek’. Tevens zijn opgenomen de afspraken wanneer wel besloten is een ‘een verzoek tot onderzoek’ bij de Raad voor de Kinderbescherming in te dienen.

Afgesproken is om het samenwerkingsprotocol tussen gemeenten en de raad voor de kinderbescherming voor 1 november 2014 vast te stellen en te hanteren.

Het protocol maakt het mogelijk dat een *lokaal team* ‘een verzoek tot onderzoek’ indient mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden. Bij de voorbereiding, maar ook bij de afweging om mogelijk een verzoek in te dienen, kan de adviesfunctie van de Raad voor de Kinderbescherming ingezet worden. Wie uit het *lokaal team* per gemeente het verzoek tot onderzoek kan indienen wordt via de nadere regels nader omschreven.

Besluitvorming over het accepteren van het verzoek tot onderzoek vindt plaats tijdens het ‘casusoverleg bescherming’ onder technisch voorzitterschap van het AMHK. Ook de verzoeken tot onderzoek van de Gecertificeerde instellingen en het AMHK komen hier aan de orde. Tijdens dit ‘casusoverleg bescherming’ besluit de raad voor de kinderbescherming zodat besluitvorming direct beschikbaar is. Met het werken via het ‘casusoverleg bescherming’ wordt aangesloten bij de huidige werkwijze die goed voldoet maar wordt tegelijkertijd het lokale veld optimaal betrokken en verbonden.

¹² Hierbij is van belang om eerdere inspectieonderzoeken te hanteren die aangeven dat naast het besluit ook de overwegingen die tot het besluit geleid hebben, de datum en de namen van de betrokken professionals vastgelegd dienen te worden.

¹³ Hierbij kan ook het gezin ook kiezen voor het opstellen van een familiegroepsplan zoals genoemd in de Jeugdwet.

IX. Bereikbaarheid bij Spoed (Jeugdwet artikel 2.6 lid 1 sub b)

Wanneer er een crisissituatie is moet er direct de juiste jeugdhulp ingeschakeld kunnen worden. Hiervoor is het noodzakelijk om 24/7 beschikbaarheid en bereikbaarheid te organiseren.

In Drenthe wordt hiervoor een gezamenlijke oplossing gevonden via Spoed4Jeugd Drenthe. Hierbij dragen zorgaanbieders uit de, nu nog onderscheiden, domeinen voor een gezamenlijke integrale crisisdienst en -opvang met een gezamenlijke bereikbaarheid en toegang in nauwe samenwerking met de wijk/jeugd/cjg-teams.

De uitwerking is nog niet beschikbaar. Afgesproken is de afspraken op een later moment door het Algemeen bestuurlijk overleg te laten vaststellen. ***Afgesproken is om die vast te stellen afspraken over bereikbaarheid bij spoed te hanteren.***

X. Zorgmeldingen van politie

De zorgmeldingen¹⁴ van politie worden tot 1 januari 2014 via protocollen en werkaafspraken gemeld bij Bureau Jeugdzorg Drenthe. Deze situatie bestaat na 2014 niet meer. Als onderdeel van het scenario '1 AMHK in Drenthe' is tevens uitgewerkt op welke wijze dit na 1 januari 2015 uitgevoerd wordt. Alle 12 colleges in Drenthe hebben inmiddels het scenario vastgesteld.

Afgesproken wordt om de afhandeling van de zorgmeldingen van politie zoals eerder opgenomen in het scenario '1 AMHK in Drenthe' te hanteren.

Het document '1 AMHK in Drenthe' gaat uit van (naast met name focus op de adviesfunctie) het regionaal beleggen van meldingen bij het AMHK. Daarna wordt door middel van triage bepaald waar de afhandeling van de melding belegd kan worden. Waar mogelijk wordt gekozen om dit lokaal te beleggen. Hierdoor wordt enerzijds voorzien in een snelle slagvaardige afhandeling met zo veel mogelijk waarborgen van de veiligheid voor kinderen en anderzijds het sociaal domein zo optimaal mogelijk ingezet. In het scenario wordt uitgegaan van een ontwikkelgerichte benadering waarbij het lokale veld steeds meer signalen zelf kan oppakken. In die visie is een zorgmelding van politie op termijn wellicht minder aan de orde omdat deze signalen in het lokale veld worden herkend en opgepakt, ook doordat de politie een van de partners is in het sociale domein waarmee samengewerkt wordt.

Waar echter toch een zorgmelding van politie opgemaakt wordt, kiezen de gemeenten in Drenthe ervoor om deze ook regionaal bij het AMHK te laten binnenkomen. Wanneer hier meldingen tussen zitten die geen betrekking hebben op huiselijk geweld en kindermishandeling worden deze, als onderdeel van de triage eruit gefilterd en onmiddellijk doorgestuurd naar de betreffende gemeente.

XI. Verordening en beleidsregels

Gemeenten voorzien in een laagdrempelige toegang tot de jeugdhulp en jeugdbescherming. Jeugdigen en ouders hebben onder de Jeugdwet geen wettelijk recht op jeugdzorg en geen individuele aanspraken op jeugdzorg. Wel is er een voorzieningsplicht voor de gemeente en het daaruit voortvloeiende recht van jeugdigen en ouders op een zorgvuldige procedure. In de verordening en bij nadere regelgeving wordt in elke gemeente dit nader uitgewerkt.

¹⁴ Zorgmeldingen zijn nadrukkelijk geen mutaties politie zoals het Steunpunt Huiselijk Geweld momenteel kent. Deze mutaties zijn veel meer directe niet uitgewerkte signalen. Bij zorgmeldingen zoals we die nu kennen zijn deze volgens bepaalde richtlijnen opgesteld en verwerkt.

Afgesproken wordt om lokaal de volgende onderdelen¹⁵ op te nemen in de verordening:

- Uitgangspunt bij de verordening is het vaststellen van kaders door de gemeenteraad, waarbij de gemeenteraad het college verzoekt om de nadere beleidsregels uit te werken.
- Afwijkend aan de modelverordening van de VNG wordt het onderdeel over de toegang via de huisarts niet opgenomen in de verordening. Nader juridisch advies geeft aan dat er geen sprake kan zijn van het afgeven van een beschikking op een besluit tot verwijzen door de huisarts.
- Niveau 4 wordt opgenomen als een overige voorziening¹⁶ is waardoor een beschikking niet nodig is en het aantal administratieve handelingen verminderd wordt.
- In de verordening wordt opgenomen dat jeugdhulp niveau 4, na consult door een niveau 4 medewerker, 'nabij gehaald' kan worden door een door de gemeenten aangewezen POD geschoolde medewerker op het interventieniveau 3. Het vastleggen in een verwijsformulier is hiervoor voldoende.
- Het 'nabij halen' van interventie niveau 5 tot en met 8 betreft een individuele voorziening. Naast een 'verwijsformulier' is hiervoor een beschikking noodzakelijk.
- In de verordening wordt opgenomen dat voor de beschikking nadere regels worden vastgesteld betreffende de voorwaarden voor toewijzing en wijze van beoordeling.
- In de verordening worden verwijzingen van de overige groepen (bijvoorbeeld kinderrechter en gecertificeerde instelling) niet genoemd. De toelichting bij de modelverordening geeft daarover aan dat dit afdoende in wetgeving is geregeld. Een beschikking is daarmee voor deze verwijzingen ook niet aan de orde. In Drenthe is hiervoor wel een ingevuld 'verwijsformulier' noodzakelijk.

Afgesproken wordt om de volgende afspraken betreffende de nadere regels te hanteren:

- Er is een Drents model beleidsregels gemaakt. Deze is bedoeld als een handreiking en is geen verplichting. Het Drents model beleidsregels is tot stand gekomen mede op basis van inbreng van beleidsambtenaren jeugd en opgesteld door de juridisch medewerker van De Wolden. Het model in de versie 1.0 is in bijlage opgenomen en wordt geactualiseerd wanneer nodig geacht. Met name tav de PGB's kan dit aan de orde zijn.
- In de nadere regels op te nemen dat een instelling die generalistische ondersteuning op interventieniveau 3 biedt, geen aanbod van specialistische hulpverlening of behandeling aan dezelfde cliënt of cliëntgroepen kan doen op de hogere interventieniveaus. Andersom kan ook niet.
- In de nadere regels dient opgenomen te worden dat op basis van de verwijzing er altijd maximaal 1 jaar jeugdhulp ingezet kan worden. Na dat jaar is er de mogelijkheid tot verlenging via een verkorte procedure. In principe kan na dat eerste jaar gekozen worden voor verlenging tot het 18^e levensjaar van de jeugdige, hierbij wordt elke twee jaar een toets moment gehanteerd. Weliswaar zijn er beperkingen bij jeugdigen die niet of nauwelijks wijzigen, maar de hulp en ondersteuningsvraag zou wel kunnen wijzigen, een gesprek met ouders daarover doet daaraan recht.

De uitwerking van de zorgvuldige procedure in de beleidsregels kan ten onrechte de schijn wekken dat het telkens gaat om een uitvoerig, onnodig bureaucratisch proces gaat. Dit is

¹⁵ In bijlage zijn enkele tekstvoorstellen toegevoegd.

¹⁶ Consequentie is tevens dat er geen PGB verleend wordt voor het aanbod op niveau 4 omdat het een overige voorziening betreft. Het aanbod op niveau 4 is echter voldoende van kwaliteit en variatie waardoor in de vraag vanuit de burger in voldoende mate kan worden voorzien.

echter geenszins de bedoeling. Zo kan het vooronderzoek, afhankelijk van de inhoud van de melding, meer of minder uitgebreid zijn. Van dit vooronderzoek en ook van *het gesprek* kan in overleg met jeugdige en ouders afgezien worden. Daartegenover staat dat, als dat nodig is, er ook sprake kan zijn van meerdere (opeenvolgende) gesprekken. Enig vooronderzoek en gesprek zal wel nodig zijn, omdat voor een zorgvuldig te nemen besluit het van belang is dat feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Ook andere bepalingen, zoals schriftelijke verslaglegging en schriftelijke indiening aanvraag zijn opgenomen met het ook op een zorgvuldige procedure en in het belang van een zorgvuldige dossiervorming.

BIJLAGEN:

Bijlage 1 Verwijsformulier

Bijlage 2 Overzicht verwijzers en afspraken per verwijzer

Bijlage 3 Enkele tekstvoorstellen voor de verordening

Bijlage 4 Drents model beleidsregels – een handreiking

Bijlage 5 Begrippenkader

Bijlage 1

Registratievoorschriften via het ‘verwijsformulier’ – versie 0.1 (NB wordt met verwijzers en zorgaanbieders nader uit gewerkt tot een plan van eisen die -waar mogelijk- verwerkt wordt tot een digitaal formulier. Alle onderdelen worden dan nader uitgewerkt.)

Verwijsformulier	
Deel A Door verwijzer	Deel B door jeugdhulp aanbieder
1. BSN jeugdige 2. Woonplaats volgens woonplaats beginsel (versie Drenthe) 3. Doelen van jeugdige en gezin 4. Interventieniveau (maximaal toe te kennen interventieniveau opnemen) 5. Domein (LVB/VB, GGZ, O&O) 6. Aanspreekpunt gezin 7. Mee te sturen gegevens	8. Interventieniveau 9. Begindatum en einddatum

Bijlage 2

Overzicht van verwijzers en afspraken per verwijzer

Afspraken met verwijzers			
Start	verwijzers	Verwijsformulier	Beschikking
Ouders of kind melden hulpvraag of hun hulpvraag wordt voor hun gemeld	AMHK (WMO 3a1.1.lid c en d)	ja	ja
	Onderwijs – verwijst via onderdeel van CJG/jeugd/sociaal team	Zie sociaal/jeugd/cjg team	Zie sociaal/jeugd/cjg team
	Samenwerkingsverband ivm dyslexie	ja	ja
	Gecertificeerde instelling (jeugdwet 2.4 lid 2a)	ja	nee
	Rechter etc (jeugdwet 2.4 lid 2b)	ja	nee
	jeugdarts	ja	Nee
	huisarts	ja	Nee
	Medisch specialisten	ja	Nee
	Sociaal/jeugd/CJG team	ja	ja
	Justitiele inrichtingen – directeur en selectiefunctionaris	ja	nee
Ouders of kind doen een crisismelding of er wordt een crisismelding door een ander voor/over ouders of kind gedaan.	<i>Volgt</i> <i>Dit traject wordt uitgewerkt in Spoed4Jeugd Drenthe. Gereed september 2014.</i>		

NB afspraak met de zorgaanbieders is dat minimaal jeugdhulp alleen op basis van tenminste een volledig ingevuld verwijsformulier en soms tevens een beschikking ingezet mag worden.

Bijlage 3

Enkele tekst voorstellen voor de verordening

Artikel 2. Vormen van jeugdhulp

Variant A (raad legt vormen van jeugdhulp op hoofdlijnen vast en delegeert uitwerking aan college)

1. De volgende vormen van overige voorzieningen zijn beschikbaar:

Interventieniveau 1 betreft algemene voorlichting
Interventieniveau 2 betreft gerichte training en voorlichting
Interventieniveau 3 betreft kortdurende interventies, advies gesprekken en geïndiceerde preventie
Interventieniveau 4 betreft generalistische hulpverlening, die, na consult van een niveau 4 medewerker 'erbij gehaald' kan worden door een door de gemeente aangewezen POD3 geschoolde hulpverlener op niveau 3.

2. De volgende vormen van individuele voorzieningen zijn beschikbaar:

Interventieniveau 5 betreft ambulante behandeling of hulpverlening
Interventieniveau 6 betreft intensieve ambulante behandeling of hulpverlening
Interventieniveau 7 betreft zorg overdag
Interventieniveau 8 betreft verblijf

3. Het college stelt bij nadere regeling vast welke overige en individuele voorzieningen op basis van het eerste en tweede lid beschikbaar zijn.

Artikel 4. Toegang jeugdhulp via de gemeente

Variant B (raad delegeert aan college de vaststelling van procedureregels voor de toegang tot jeugdhulp via de gemeente)

Het college stelt bij nadere regeling regels met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Het college geeft daarbij aan op welke wijze hij jeugdigen en ouders informeert over de mogelijkheid en het belang om in bepaalde gevallen een beroep op jeugdhulp te doen.

Bijlage 4

Model beleidsregels en toelichting.

Geadviseerd wordt lokaal de volgende beleidsregels te hanteren:

Beleidsregels *jeugdhulp gemeente X 2015*

Het college van burgemeester en wethouders van *gemeente X*;

Besluit,

Gelet op

- Jeugdwet
- Verordening *citeertitel*
- visiedocument 'als jeugd en toekomst tellen'
- Regionaal Transitie Arrangement Drenthe
- Transformatieplan Drenthe
- *beleidsplan gemeente x*

Vast te stellen beleidsregels jeugdhulp gemeente X 2015:

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - a. deskundige(n) / deskundigheid: (externe) deskundigen die beschikken over deskundigheid zoals bedoeld in art. 2.1 besluit Jeugdwet (concept)
 - b. familiegroepsplan: hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met de bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren
 - c. professional: een professional in het bezit van een POD3-certificering die voor of namens het college handelt
 - d. verordening: *citeertitel verordening jeugdhulp*
 - e. verwijzformulier: een regionaal eenduidig door het college vastgesteld formulier dat alle verwijzers gebruiken voor de doorverwijzing van een jeugdige.
 - f. wet: de jeugdwet
2. Voor zover niet anders bepaald in deze beleidsregels, gelden de begrippen zoals omschreven in de wet en de verordening.

Artikel 2. Toegang jeugdhulp via de gemeente, melding hulpvraag

1. Jeugdigen en ouders kunnen een hulpvraag vormvrij melden.
2. In de bevestiging van de melding informeert het college de jeugdige en ouders over de mogelijkheid om een familiegroepsplan op te stellen.
3. In spoedeisende gevallen zet het college zo spoedig mogelijk via Spoed4Jeugd passende spoedhulp in, waar nodig in combinatie met een passende tijdelijke maatregel en/of een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet.

Artikel 3. Vooronderzoek

1. Het college bepaalt de te hanteren woonplaats, met dien verstande dat

- a. bij de start van jeugdhulp of een maatregel altijd een bepaling wordt gedaan van het woonplaatsbeginsel volgens de landelijke richtlijnen;
 - b. in afwijking van de landelijke richtlijnen, bij een verhuizing binnen de jeugdregio Drenthe tijdens de al gestarte jeugdhulp of maatregel de woonplaats niet opnieuw wordt bepaald.
2. Het college verzamelt alle voor het gesprek van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie.
 3. Voor het gesprek verschaffen de jeugdige of zijn ouders aan het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover zij redelijkerwijs de beschikking kunnen krijgen.
 4. De jeugdige of zijn ouders verstrekken in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.
 5. Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het tweede en derde lid.
 6. Het college maakt zo spoedig mogelijk en tenminste binnen de termijn van [.....] na de melding, met de jeugdige of zijn ouders een afspraak voor het gesprek.

Artikel 4. Gesprek

1. De professional informeert de jeugdige of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolgprocedure en vraagt hen toestemming om hun persoonsgegevens te verwerken, voor zover het college daar niet al bij wet toe bevoegd is.
2. De professional onderzoekt in een gesprek met de jeugdige of zijn ouders en zo nodig met één of meer deskundigen, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
 - c. het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden;
 - d. de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening;
 - e. de mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een overige voorziening;
 - f. de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken;
 - g. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;
 - h. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders.
3. De door het college aangewezen professional kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een gesprek.

Artikel 5. Verslag

1. De professional zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het gesprek.
2. Binnen [...] werkdagen na het gesprek verstrekt het college aan de jeugdige of zijn ouders een verslag van de uitkomsten van het gesprek, tenzij zij uitdrukkelijk hebben meegedeeld dit niet te wensen.
3. Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige of zijn ouders worden aan het verslag toegevoegd.

Artikel 6. Aanvraag

1. De professional vult zo nodig het verwijsformulier in.
2. Het ingevulde verwijsformulier wordt middels ondertekening door jeugdige en ouders dan gezien als de aanvraag voor een individuele voorziening.

Artikel 7. Inzet niveau 4 of hoger

1. De professional beslist over de inzet van niveau 4 en vult het verwijsformulier in op basis van een brede integrale analyse en het gesprek met jeugdige en ouders.
2. Wanneer de professional oordeelt dat er mogelijk een interventieniveau hoger dan 4 noodzakelijk is, roept de professional deskundigheid in.
3. Het invoeren van deskundigheid kan bestaan uit het consulteren van een deskundige en/of het organiseren van een of meerdere gesprekken met de deskundige samen met de jeugdige of zijn ouders.
4. Wanneer na inzet van deskundigheid besloten wordt een interventieniveau 5 of hoger in te zetten, is naast het verwijsformulier ook een beschikking nodig. Hiertoe informeert de professional het college zodat een beschikking afgegeven kan worden.
5. Wanneer de professional besluiten overweegt die betrekking hebben op de veiligheid van een kind is de professional verplicht om een gedragswetenschapper te betrekken en dit te vast te leggen. Het betreft in ieder geval besluiten om:
 - Wel of niet actie te ondernemen naar aanleiding van een signaal over een bedreiging van de veiligheid van een derde over een kind of van een signaal van het kind zelf;
 - Wel of niet professionele interventie(s) in te zetten om de bedreiging van de veiligheid van het kind op te heffen;
 - Wel of niet een maatregel van kindbescherming te verzoeken om de bedreiging af te wenden c.q. de noodzakelijke hulp te kunnen bieden;
 - Wel of niet een (machtiging) uithuisplaatsing aan te vragen;
 - Wel of niet een uithuisgeplaatst kind terug naar huis te laten gaan; en
 - Wel of niet de bemoeienis met kind en gezin te beëindigen.

Artikel 8. Inhoud van de beschikking.

In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval opgenomen:

- a. of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt;
- b. welk interventieniveau maximaal is toegekend en wat de te verstrekken voorziening is;
- c. wat de duur van de voorziening is, waarbij
 - 1°. bij een eerste toekenning de voorziening voor maximaal één jaar kan worden toegekend;
 - 2°. bij daaropvolgende toekenningen de voorziening ook voor een langere periode kan worden toegekend waarbij tweejaarlijkse toetsmomenten worden vastgelegd;
- d. als er sprake is van een te betalen ouderbijdrage worden de jeugdige of zijn ouders daarover geïnformeerd.

Artikel 9. Verstrekking in PGB

1. Naast het bepaalde in artikel 8, wordt bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb in de beschikking in ieder geval vastgelegd:

- a. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - b. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen, waarbij bij de bepaling van de hoogte rekening gehouden kan worden met:
 - 1° een door de jeugdige of zijn ouders opgesteld plan over hoe zij het pgb gaan besteden;
 - 2° of het pgb toereikend is om effectieve en kwalitatief goede zorg in te kopen;
 - 3° waarbij het pgb ten hoogste de kostprijs bedraagt van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate individuele voorziening in natura;
 - en
 - c. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.
2. Bij het betrekken van jeugdhulp middels pgb geldt voorts dat wanneer een persoon uit het sociale netwerk van de jeugdige ingezet wordt dit alleen kan wanneer dit passend is en er geen sprake is van overbelasting van deze persoon.

Artikel 10 Inwerkingtreding en citeertitel

- 1. Deze beleidsregels treden in werking op 1 januari 2015
- 2. Deze beleidsregels kunnen worden aangehaald als “Beleidsregels Jeugdhulp gemeente X 2015”.

Toelichting model beleidsregels Jeugdhulp

In dit model zijn de gemaakte afspraken in de jeugdregio Drenthe vertaald naar beleidsregels. In dit model is ervan uitgegaan dat in de verordening ervoor gekozen is dat de gemeenteraad het vaststellen van procedureregels delegeert aan het college. Voor de basis van dit model is gebruik gemaakt van de tekst uit het VNG model voor de verordening Jeugdhulp over de procedureregels.

Daarbij is uitgegaan van het volgende artikel in de verordening waarbij wordt opgemerkt dat de onderstreepte passage niet is opgenomen in het VNG model, maar wel noodzakelijk is gezien het bepaalde in art. 2.9 sub b van de Jeugdwet:

Het college stelt bij nadere regeling regels met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening en hoe deze wordt afgestemd met andere voorzieningen. Het college geeft daarbij aan op welke wijze hij jeugdigen en ouders informeert over de mogelijkheid en het belang om in bepaalde gevallen een beroep op jeugdhulp te doen.

Artikelsgewijze toelichting:

Artikel 1. Begripsbepalingen

In dit artikel worden de in deze beleidsregels gebruikte begrippen toegelicht. Ten overvloede is ook vermeld dat de begrippen uit de verordening en de wet van toepassing zijn, dit om eventuele twijfel daarover bij de uitvoering te voorkomen.

Artikel 2. Toegang jeugdhulp via de gemeente, melding hulpvraag

Omdat het belangrijk is de drempel voor een hulpvraag zo laag mogelijk te houden, is ervoor gekozen dit vormvrij te houden. Het college kan zelf bepalen hoe de jeugdige of zijn ouders zich kan melden. Dit kan bijvoorbeeld via internet, telefonisch, aan de balie etcetc. Voorts is ervoor gekozen dat de jeugdige en zijn ouders ook bij een ander dan de professional kan melden. Dit voorkomt dat een baliemedewerker de melding niet aan zou mogen nemen. Vanzelfsprekend staat het de medewerker die een melding aanneemt vrij om zo nodig een professional in te schakelen.

Artikel 3. Vooronderzoek

In dit artikel is er voor gekozen dat het vooronderzoek niet per definitie door de professional verricht hoeft te worden. In de praktijk kan het goed mogelijk zijn dat bijvoorbeeld als onderdeel van het vooronderzoek, een baliemedewerker een standaard formulier meegeeft waarop staat welke stukken ingeleverd moeten worden voorafgaand aan een gesprek. Hiervoor hoeft dan niet een professional ingezet te worden. Ook een bepaling van het woonplaatsbeginsel kan bijvoorbeeld uitgevoerd worden door een ander dan de professional.

Binnen de jeugdregio Drenthe is er afgesproken dat er afwijkend aan de landelijke lijn bij een verhuizing binnen de regio tijdens de al gestarte jeugdhulp of maatregel de woonplaats niet opnieuw bepaald. Bij de start of verlenging van jeugdhulp of maatregel volgt wel een nieuwe bepaling van het woonplaatsbeginsel. Aanleiding voor het afwijken van de landelijke richtlijn is het beperken van administratieve lasten vanuit de wetenschap en ervaringsgegevens dat dergelijke verhuizingen beperkt van omvang zijn en de risico's daarmee beheersbaar zijn. In dit artikel worden de gemaakte afspraken weergegeven.

Optioneel is er een lid opgenomen waarin het college een (service)termijn op kan nemen waarbinnen een gesprek wordt gepland. Er is geen sprake van een wettelijke termijn wanneer er nog geen aanvraag is ingediend. Vanzelfsprekend is het niet fraai het plannen van een gesprek onnodig lang te laten duren.

Artikel 4. Gesprek

Zoals afgesproken in de jeugdregio wordt het gesprek gevoerd door een aangewezen POD3-gecertificeerde professional die voor of namens het college handelt.

In het VNG model voor de verordening staat bij het gesprek opgenomen dat het college de jeugdige of zijn ouders informeert over de ouderbijdrage. In dit model is ervoor gekozen dit op te nemen in de beschikking. Vanzelfsprekend is het wel aan te raden dat wanneer tijdens het gesprek al duidelijk wordt dat de jeugdige verwezen zal worden naar een voorziening waar een ouderbijdrage gevraagd wordt, dit dan ook al gemeld wordt.

Artikel 5. Verslag

Zoals in het model staat vermeld, kunnen opmerkingen van de jeugdige of zijn ouders toegevoegd worden aan het verslag. Daarbij is nadrukkelijk bedoeld dat dit een toevoeging is en niet een wijziging van het oorspronkelijke verslag.

Artikel 6. Aanvraag

Hoewel het overbodig lijkt te noemen dat de professional zo nodig het verwijsformulier invult, is ervoor gekozen dit wel te doen. Dit benadrukt dat het gesprek niet altijd gevolgd hoeft te worden door het invullen van het verwijsformulier; er kan immers ook verwezen worden naar interventieniveau 1 tot en met 3. Ook kan er in samenhang met het tweede lid geen onduidelijkheid bestaan over wie het verwijsformulier invult.

Uit praktische overwegingen wordt voorgesteld dat het verwijsformulier ondertekend kan worden en zo kan dienen als aanvraag.

Artikel 7. Inzet niveau 4 of hoger

In dit artikel wordt nadere invulling gegeven aan de afspraken over verwijzing naar de afgesproken interventieniveau's. Daarbij is ervan uitgegaan dat het volgende model volgens de afspraken in de jeugdregio Drenthe is opgenomen in de verordening:

Artikel X. Vormen van jeugdhulp

2. De volgende vormen van overige voorzieningen zijn beschikbaar:

Interventieniveau 1 betreft algemene voorlichting

Interventieniveau 2 betreft gerichte training en voorlichting

Interventieniveau 3 betreft kortdurende interventies, advies gesprekken en geïndiceerde preventie

Interventieniveau 4 betreft generalistische hulpverlening, die, na consult van een niveau 4 medewerker 'erbij gehaald' kan worden door een door de gemeente aangewezen POD3 geschoolde hulpverlener op niveau 3.

De volgende vormen van individuele voorzieningen zijn beschikbaar:

Interventieniveau 5 betreft ambulante behandeling of hulpverlening

Interventieniveau 6 betreft intensieve ambulante behandeling of hulpverlening

Interventieniveau 7 betreft zorg overdag

Interventieniveau 8 betreft verblijf

3. Het college stelt bij nadere regeling vast welke overige en individuele voorzieningen op basis van het eerste en tweede lid beschikbaar zijn.

Allereerst wordt opgemerkt dat het bepaalde in lid 3 in het hiervoor genoemde modelartikel nog uitgewerkt moet worden. Voorgesteld wordt om dat in een aparte regeling te doen zodat niet meteen de beleidsregels aangepast hoeven te worden bij een wisseling in het aanbod.

Regionaal is afgesproken dat niet lichtvaardig wordt doorverwezen naar de niveau's 4 t/m 8. Mede hierdoor en omdat er sprake moet zijn van een zorgvuldig besluit, is afgesproken dat inzet van deskundigheid vereist is. Om te waarborgen dat deze deskundigheid ook wordt ingezet, is ervoor gekozen om naast het invullen van het verwijsformulier, een beschikking af te geven. Het verwijsformulier maakt dan samen met de consultatie van de deskundige onderdeel uit van de motivering van het besluit. Het college kan er zelf middels mandaat voor kiezen op welk medewerkersniveau in de organisatie de beschikking afgegeven kan worden.

Opgemerkt wordt dat bij verwijzing naar niveau 4 het verwijsformulier feitelijk wel een beschikking is in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Met dit formulier wordt immers toegang verkregen die de jeugdige of zijn ouders eerst nog niet had. Nu er ook geen ander "besluit" is waar de toegang uit volgt, betekent dit dat in de praktijk tegen het verwijsformulier bezwaar kan worden ingesteld.

Wanneer men dit onwenselijk vindt, kan ervoor gekozen worden de professional te mandateren en deze bij verwijzing naar niveau 4 een besluit af te laten geven. In de praktijk zal dit niet wezenlijk tot meer administratieve laste leiden nu de jeugdige of zijn ouders toch geïnformeerd moet worden over de overige voorziening waar hij gebruik van mag maken. Wanneer dit per brief gebeurt, zal het een kleine moeite zijn om hieraan een bezwaarclausule toe te voegen.

In lid 5 zijn de afspraken overgenomen die in het jeugdzorgstelsel voorafgaand aan de invoering van de Jeugdwet. Er wordt expliciet gesproken over "wel of niet" om te benadrukken om ook wanneer niet tot actie wordt overgegaan, de genoemde instanties geraadpleegd moeten worden. Vanzelfsprekend moet de raadpleging vastgelegd worden inclusief de overwegingen en wie betrokken is bij deze afwegingen zodat achteraf de uitkomst van de raadpleging nagegaan kan worden.

Artikel 8. Inhoud van de beschikking

Hoewel dit al volgt uit de Awb, wordt als handreiking voor de uitvoering erop gewezen dat in de beschikking verwezen moet worden naar de mogelijkheid tot bezwaar.

In de jeugdregio is afgesproken dat de jeugdhulpverlener eventueel ook een voorziening passend bij een lager interventieniveau mag inzetten wanneer dit aan de zorgvraag van de jeugdige tegemoetkomt. Vandaar dat er gesproken wordt dat gemeld wordt welk interventieniveau maximaal wordt toegekend.

Wanneer de jeugdhulpverlener na de start van de voorziening van mening is dat de jeugdige geholpen moet worden op een ander interventieniveau, of wanneer aan het eind van de toegekende voorziening de zorgvraag nog niet is weggenomen, kan deze zich wenden tot het college. Los van de in dit model omschreven uitgebreide procedure, kan het college ambtshalve een nieuwe en/of andere beschikking voor de jeugdige afgeven.

Over de duur van de voorziening is in de jeugdregio afgesproken dat men bij een eerste toekenning voor een periode van maximaal één jaar toe wil kennen. In deze periode kan duidelijk worden dat een jeugdige voor langere tijd aangewezen is op een voorziening. Om de administratieve lasten te beperken, kan dan voor een langere periode worden toegekend. Wanneer er geen twijfel bestaat over het verloop van de zorgvraag, zou een voorziening zelfs tot de leeftijd van 18 jaar kunnen worden toegekend. Hierbij wordt dan wel elke twee jaar een toetsmoment ingevoerd.

Artikel 9. Verstrekking in PGB

In dit artikel is voor de invulling teruggevallen de VNG modelverordening art. 10. Er moet goed gekeken worden welke zaken al geregeld zijn bij verordening. Dit hoeft dan niet geregeld te worden in de beleidsregels.

Bij het specificeren van kwaliteitseisen kan gedacht worden aan het vermelden aan welke opleidings- en/of certificeringseisen iemand moet voldoen om de zorg aan de jeugdige middels pgb te leveren. Nu dit per jeugdige en per interventieniveau heel wisselend kan zijn, moet hier per jeugdige naar gekeken worden met afweging van alle feiten en omstandigheden en dit duidelijk worden omschreven in de beschikking. Daarom is hier nu geen nadere invulling aan gegeven.

Nu het PGB straks verstrekt wordt in de vorm van een trekkingsrecht via de SVB, zal er door de SVB bepaald worden hoe er verantwoord moet worden. Hiernaar kan verwezen worden in de beschikking.

Het tweede lid is toegevoegd op basis van de bepaling in de verordening dat *“Het college bepaalt bij nadere regeling onder welke voorwaarden de persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk”*.

Artikel 10. Citeertitel en inwerkingtreding

Dit behoeft geen nadere toelichting. Het is niet nodig om een hardheidsclausule in te voegen nu het beleidsregels betreft en het college op grond van art.4:84 Awb al af kan wijken indien de beleidsregels onevenredig uitpakken voor een jeugdige gezien het doel van de beleidsregels.

Bijlage 5

Begrippenkader:

Verwijzing	elk besluit van een professional om aanvullend hulp in te zetten
Verwijsformulier	formulier ontwikkelt en gebruikt in Drenthe in de route van verwijzer > naar zorgaanbieder > naar gemeente. Zodat declaratie, facturatie en informatiemanagement van jeugdhulp adequaat verloopt.
Een verwijzingsbesluit	dit woord wordt NIET gebruikt omdat dit geldt als formeel besluit en dus beschikking (met alle verplichtingen) omdat het woord besluit hierin opgenomen is.
Beschikking	de door het college of gemandateerden medewerkers/professionals opgemaakte besluit tot het verlenen van jeugdhulp waar bezwaar en beroep op mogelijk is
Zorgaanbieders	de door de gemeenten gecontracteerde organisaties en/of zelfstandigen voor jeugdhulp
Deskundigheid	Zoals voorgeschreven in besluit jeugdwet en in dit uitvoeringskader uitgewerkt in hoofdstuk
'Matched care'	anders dan 'stepped care' waarbij eerst gekozen wordt voor de minst intensieve behandeling wordt bij matched care altijd gekozen voor de best passende vorm van zorg.